

[Lysholt Hansen.]

investeringer var stagneret også i 1964? Næppe de kredse, som oppositionen støtter sig til.

Selv om det er klart, at det kan være fornuftigt — som det er sket — i det kortere løb at finansiere en del af den økonomiske vækst ved at forøge nettogælden over for udlandet, er det lige så klart, at man i det lange løb må tilstræbe nogenlunde ligevægt på betalingsbalancen. De ændringsforslag, vi behandler, er da netop også udtryk for regeringens ønske om i de kommende år at søge at nedbringe underskuddet i forhold til det, vi har haft i 1964. Der skulle således med det foreslåede kasseoverskud være udsigt til, at underskuddet på betalingsbalancen i 1965 vil blive nogle hundrede millioner kroner lavere end forrige år. Glædeligt synes jeg også det har været, at vi trods betalingsbalanceunderskud har haft en bemærkelsesværdig eksportfremgang i 1964, hvorved den linje fortsættes, som har gjort sig gældende i de senere år. For industrieksportens vedkommende ligger Danmark simpelt hen i toppen af de senere års eksportfremgang. Siden 1958 er den fordoblet, hvilket næppe nogen havde drømt om for 5-6 år siden. Med den stramning af finanspolitikken, som denne finanslov vil være udtryk for efter vedtagelsen, er der al mulig udsigt til, at stigningstakten i eksporten vil kunne holde sig i 1966 til gavn for os alle.

Man hører undertiden den påstand, at vi har inflation i Danmark. Nu kan det naturligvis altid diskuteres, hvad man forstår ved inflation, men én ting er givet, nemlig at vi ikke har haft kraftigere stigninger i pris- og omkostningsniveauet i de senere år, end at vi har kunnet forøge industriens konkurrenceevne ganske betydeligt. Der er intet bedre bevis herpå end den omtalte, meget bemærkelsesværdige eksportstigning, som overgår, hvad praktisk taget alle andre vestlige lande har kunnet præstere.

Det er klart, at det må være en afgørende bestræbelse for os at sikre, at industriens konkurrenceevne ikke forringes. Ved de nyligt afsluttede overenskomster blev der af arbejdsmarkedets parter demonstreret en udtalt vilje til at tage de fornødne hensyn. Dette ville imidlertid have været uden større betydning, hvis ikke et flertal i folke-

tinget på samme måde havde vist sig ansvarsbevidst. Jeg er glad for, at der trods venstres og de konservatives vrangvillighed dog her i tinget har kunnet samles et flertal om at øve dagens nødvendige gerning.

Til slut kan jeg på mit partis vegne anbefale de ændringsforslag, der foreligger fra ministrene.

Damsgaard: Nu er vi så nået frem til den afsluttende behandling af det mærkelige finanslovsforslag for 1965-66, mærkeligt, fordi det, da det blev fremsat i efteråret 1964, og medens vi i mange og lange møder i finansudvalget har behandlet det, ikke kunne hænge sammen. Udgifterne var meget større end indtægterne, og det er jo ikke noget godt grundlag for et budget. Under disse vilkår, hvor vi ikke vidste, hvor de manglende milliardindtægter skulle komme fra, har vi måttet behandle det kommende års finanslovsforslag i finansudvalget.

Nu er der så i går her i tinget ved de vedtagne skattelove, hvor regeringen har skrabet bunden, så det har støvet, fremskaffet de indtægter, der måtte til for — forhåbentlig — at få 1965-66-finansloven til at hænge sammen.

Finansudvalget har afgivet en tillægsbetænkning til tredje behandling, hvori der er stillet 625 ændringsforslag; det er måske endda ikke så overvældende mange i betragtning af, at vi i tidligere år har været oppe på en 1.500-1.600 ændringsforslag, og det kunne være udtryk for en bedre budgetlægning end tidligere. Men netop i år har jeg svært ved at rose finansministeren, når jeg tænker på det meget, der oprindeligt slet ikke var medtaget. I år kan vi slet ikke tale om et ærligt finanslovsforslag, og nu er vi da også med de sidste ændringsforslag kommet op på 826 ændringsforslag.

Venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget har i tillægsbetænkningen skrevet, at man er af den opfattelse, at et af de afgørende finanspolitiske problemer er at få begrænset statens udgifter som helhed, og at den anstrengte statsfinansielle situation nødvendiggør, at der foretages en meget kritisk gennemgang af statsudgifterne med henblik på gennemførelse af de nødvendige besparelser på såvel de lovbundne som andre udgifter, herunder ikke mindst administrationsudgifterne. Den